

Rent økonomisk har ordningen med museumsrådene og kulturmiljørådene været ekstremt billig. Hvis kommunerne fremover skal købe sig til en tilsvarende rådgivning på kulturmiljøområdet hos private rådgivere, vil kommunernes udgifter være helt anderledes høje.

Kl. 14.35

Frivilliggørelsen kan tænkes at friste amterne til at nedprioritere samarbejdsrelationerne og den fælles bevaringsindsats museerne imellem. Da det statslige tilskud til driften af amtsmuseumsrådene jo ikke længere er øremærket til dette formål, men er en del af bloktilskuddet, er det meget sandsynligt, at nogle amter vil ofre denne del af deres i forvejen minimale engagement i de regionale kulturaktiviteter.

Hvis det foreliggende forslag gennemføres, vil det efter min opfattelse virke mod hensigten, idet den nuværende overskuelighed og enkelhed opløses til fordel for en struktur, som er uoverskuelig, og hvor man mangler viden om museernes kompetence.

Med ganske få undtagelser er samtlige høringsvar afvisende over for regeringens forslag. Gør det ikke et fagligt indtryk?

Amterne er blandt de myndigheder, kulturmiljørådet skal rådgive. Hvis rådets eksistens bliver afhængig af amtsrådenes velvilje, kan deres uafhængighed i sådanne sager drages i tvivl. Det vil i givet fald mindske rådets uafhængighed og evne til kritisk at tage del i og præge museumsdebatten. Jeg ved godt, at det er fristende for ministeren at fjerne endnu en kritisk røst inden for kulturområdet, når regeringen har foretaget så mange besparelser, men jeg må igen mane til besindighed.

Så meget mere uheldigt forekommer det, når der i Kulturministeriets rapport om bevaring af kulturarven lægges op til et øget samarbejde mellem museerne med henblik på en bedre udnyttelse af ressourcerne, højnelse af kvaliteten og en øget bevaringsindsats. Hvorfor ændre ved velfungerende regionale råd? Er det ministerens hensigt at komme af med nogle råd og nævn? Jeg ved godt, at regeringen jubler, når man lukker nogle råd og nævn, men i dette tilfælde piller man ved et velfungerende system.

Man må stille sig undrende over for fremsættelsen af forslaget netop nu, hvor vi afventer Strukturkommissionens rapport om Danmarks fremtidige administrative struktur. De kommende år kan der ske forandringer, der vil medføre behov for justeringer af gældende lov på disse

områder. Det er næppe hensigtsmæssigt at haste lovgivningen igennem.

Vi skal huske på, at de foreslåede ændringer omkring de regionale faglige kulturmiljøråd ikke vil være nødvendige. Den eneste motivation for dette lovforslag er regeringens ideologiske program om at indføre frivillighed og forenkling. Forenkling i dette lovforslag medfører tværtimod en besværliggørelse og en kompliceret struktur.

Socialdemokratiet kan ikke tilslutte sig regeringens lovforslag, vi kan ikke være med til frit valg for enhver pris.

Jeg skal fra den radikale ordfører, som ikke kan være til stede, meddele, at De Radikale ikke kan stemme for forslaget.

Louise Frevert (DF):

Dette lovforslag er ligeledes et eksempel på, at det vil være mest hensigtsmæssigt at lægge så meget som muligt ud til kommunernes selvvaltning og frie valg. Det er helt i Dansk Folkepartis ånd, da vi mener, at kommunerne er bedst til at vurdere de fleste nærdemokratiske ting, da de selvfølgelig har mest kendskab til deres lokalområde. Sagt på en anden måde: Vi mener ikke, at man skal lovgive om alting, det ville i længden blive en centralistisk styring, som er stik imod den frihedselskende ånd, som Dansk Folkeparti har.

Det er også min bedste overbevisning, at hvis man mener, at der er behov for at oprette museumsråd lokalt, så vil man oprette dem.

Jeg er dog ikke så bange for, at selve funktionen ikke kan varetages, hvis man ikke nedsætter et museumsråd i regionen, for så vil Kulturarvsstyrelsen i sin koordinering af museernes virksomhed efter behov kunne inddrage de lokale myndigheder og de enkelte museer i regionen direkte; det gør mig tryk. Ligeledes er der jo efterhånden et vældig godt samarbejde på tværs af organiseringen af museerne, da arbejdet er blevet lettet en hel del efter digitaliseringens indtog også i denne branche, og der er en meget hurtigere og lettere kommunikation regionerne og museerne imellem.

Desuden skal man hele tiden holde sig for øje, at ved nedlæggelsen af museumsrådene er det jo ikke et spørgsmål om, at man lovgiver om, at de ikke mere skal eksistere, tværtimod. Vi lægger ansvaret ud og siger, at hvis behovet er derude i regionerne, så skal man oprette rådene.